

Ønsker og Udtalelser, der faldt fra Venstres ærede Ordfører om, at der herigennem vil være gjort en god Begyndelse til et sønderjyds Samfundsliv, hvor alt vil trives og blomstre under gamle Dannebrog.

Bramsnaes: Som det blev fremhævet af min Partifælle i Folketinget, kan vi ikke undlade at nære visse Betæneligheder ved en forceret Lovgivning som den, der her er Tale om, en Lovgivning, der ikke alene reelt umuliggør det for Tingenes Medlemmer at sætte sig ind i de foreliggende Lovforslag, men som ogsaa mere formelt maa siges at hvile paa en maaske noget usikker Basis. Det er saa sin Sag at lovgive for et Omraade, hvor man endnu ikke har den fulde Myndighed i alle statsretlige Henseender. Imidlertid maa det jo være paa den siddende Regerings Ansvar, dette foretages — jeg har blot ikke villet undlade at gøre disse indledende Bemærkninger.

I den Tid, der er levnet os til Behandling af Lovforslagene, vil det naturligvis være ganske umuligt at komme nærmere ind paa deres Indhold, og jeg skal da kun i ganske korte Træk berøre enkelte Hovedlinier. For det første de økonomiske Sider af Lovforslagene. Man har, som den højtærede Statsminister udtalte i sin Fremsettelsestale, søgt at tage Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold, som fremkommer ved Overgangen. Det er meget vanskeligt at finde den rette Fremgangsmaade i saadanne Tilfælde. De Bemærkninger, som den sidste ærede Taler (Schovelin) fremsatte, viser, at der har været visse Tendenser til at komme meget langt ud, næsten til at køre i Grøften i dette Spørgsmaal. Jeg ønsker ikke at komme nærmere ind paa en Omtale af de Forslag og Ideer, der tidligere har været fremme, saaledes som den sidste ærede Taler gjorde, men skal blot sige, at det lyder jo overordentlig nydeligt paa dette Tidspunkt at udtale sin Lyst til en flot og kulant Valutaregulering uden at behøve at komme nærmere ind paa, hvilke Udgifter den vilde have medført for den Befolkning, der i Øjeblikket lever i Danmark. Den Ordning, der nu er vedtaget, vil efter min Mening raade Bod paa de værste af de økonomiske Ulemper, som Overgangen medfører, og jeg vil anerkende, at der i de foreliggende Lovforslag i saa Henseende ikke er taget et saa stærkt Hensyn til de mest velhavende Dele af den sønderjydske Befolkning, som det kunde ønskes af den sidste ærede Taler, men at man har søgt at hjælpe paa de Omraader, hvor der, som det blev udtalt af den ærede

Ordfører for Venstre (Dalsgaard), er mindst at tage og mindst at staa imod med. Det vil blive en ikke ringe økonomisk Byrde, der falder paa Danmark ved disse Foranstaltninger og andre Foranstaltninger ifølge dette store Lovkompleks., men jeg mener at maatte sige, at det, der ydes til Regulering af den økonomiske Overgang, kan forsvares, netop fordi det er lagt paa det Grundlag, det skal være.

Ogsaa til hele det store nye Administrationsapparat i Sønderjylland efter Overtagelsen vil der medgaa betydelige Pengesummer, og der er fra mange Sider udtalt den Anskuelse, at det muligvis ikke havde været nødvendigt at udvikle det administrative Apparat saa stærkt, som sket er. Imidlertid har man, og ikke mindst den Regering, der nu til sidst har Ansvar for disse Love, anset det for nødvendigt, og vi har da fra anden Side ment at maatte bøje os for denne Nødvendighed. Jeg vil udtale det Haab, at Regeringen nu maa være heldig med at finde de rette Mænd til at varetage de Stillinger, der saaledes er behandlet med ganske særlig Omhu af Rigsdagen, hvad de økonomiske Betingelser angaar. Jeg vil haabe, at Regeringen maa være heldig, saa at den økonomiske Basis, der er lagt for, at Administrationen kan blive saa fortræffelig som muligt, ogsaa maa bevirke, at den *bliver* saa fortræffelig, som den skal være, netop ved, at det bliver de rette Mænd, der kommer paa disse Pladser. Jeg har det Indtryk, at man ved de Foranstaltninger, der allerede er truffet i saa Henseende, har været overordentlig heldig i mange Tilfælde, men jeg har ogsaa personlig det Indtryk, at man i nogle Tilfælde har været, skal vi sige, mindre heldig ved Valget af de Personer, der er kommet derned. Alting er jo ikke afgjort endnu; derfor mener jeg ikke, det er for sent at udtale Haabet om, at det, der staaar tilbage i denne Henseende, udelukkende maa komme til at høre til den Gruppe, hvorom man kan sige, at Regeringen har været heldig i Valget af Mænd.

Med Hensyn til den kulturelle Ordning af Forholdene i Sønderjylland vil jeg blot sige, at jeg tror, man har været heldig med at finde de Farmer, som kan give Frihed for Udviklingen af det kulturelle Liv i Sønderjylland. Jeg tror, man godt kan sige, at de foreliggende Lovforslags Tendenser viser, at man er villig til at seje godt udenom de Skær, der maaske paa disse Omraader kunde have bragt Vanskeligheder i kommende Tider. Jeg finder, at den Skoleordning, som vil blive truffet efter disse